

Visitasedrag

VED VISITASEN I TØNSBERG DOMKIRKE MENIGHET, 10. MAI 2026

Ved biskop Jan Otto Myrseth

INNLEDNING

Kjære venner i Tønsberg domkirke menighet

Det faller veldig naturlig å starte dette foredraget med en varm takk for gode og innholdsrike visitasdager her i Tønsberg. En visitas gir anledning til å stanse opp og reflektere over kirkens plass i samfunnet, gleder og utfordringer i menighetens daglige arbeid, og til sammen å drøfte målsettinger og strategier. Disse dagene har gitt rikelig anledning til dette, gjennom møter med staben og samtaler med den enkelte medarbeider, møter med menighetsrådet, kommunens ledelse og andre representanter for institusjoner, lag og foreninger.

Takk for grundige og gode rapporter jeg fikk anledning til å studere i forkant. Rapporten fra Tønsberg kirkelige fellesråd ved kirkevergen gir en god oversikt over økonomiske forhold, bygninger, gravplasser, bemanningssituasjonen og en tilstandsvurdering med angivelse av større investeringer og tiltak siden siste visitas i 2016.

Rapporten som menighetsråd og stab står samlet bak munner ut i følgende konklusjon: «Å være domkirke i Norges eldste by er meningsfullt, spennende og utfordrende.»

Etter denne uka er det lett å si seg enig i denne påstanden.

DOMKIRKE I EN BY I ENDRING

Siste visitas var prostivisitasen i 2016, mens den forrige visitasen av domkirkesoknet alene var i oktober 2009. Da hadde menigheten nettopp lagt bak seg Domkirkens 150-årsjubileum og tatt i bruk det restaurerte og ombygde orgelet. Solvangkirken hadde akkurat feiret sitt 40-årsjubileum, og den nye menighetsbarnehagen ble tatt i bruk samme år. Ti dager etter visitasgudstjenesten fant den første orgelmatinéen sted, med daværende domkantor Arne Rodvelt Olsen som initiativtaker og kunstnerisk ansvarlig.

Sist onsdag inngikk orgelmatiné nummer 843 i visitasprogrammet – som et ledd i denne ubrutte serien av konserter. Og for en konsert! Over 250 publikummere fikk oppleve en uforglemmelig framføring av Griegs klaverkonsert i a-moll med flygel, orgel og pauker.

Innbyggertallet i soknet var i 2009 på 9200, en økning på 300 siden visitasen i 1997. Tilsvarende tall i dag er 12580 innbyggere, som innebærer en prosentvis vekst på 36,7 %. Prosentandelen som er medlemmer i Den norske kirke har i samme tidsrom sunket fra 77 til 53,9 %.

En vesentlig del av forklaringen på befolkningsøkningen er synlig fra kirketrappa, nemlig kanalområdet, hvor de største endringene har funnet sted, og der det planlegges for utbygging av ytterligere 250 boenheter.

Store endringer vil skje også i kommende år. Diskusjonene går høyt om både torget og Kaldnes vest, og etter hvert vil Nedre Langgate forvandles til miljøgate.

Levekår

I rapporten er det pekt på at det er store kontraster hva gjelder levekårene til de som bor i soknet. Fire av ti barn lever i familier med vedvarende lav inntekt, og bydelene Sentrum, Træleborg og Sløyfa skiller seg ut med betydelig større folkehelseutfordringer enn Byskogen og Kaldnes. Disse bydelene er preget av lavt utdanningsnivå, større arbeidsledighet, flere som bor i leid bolig, flere enslige, eldre og familier som mottar hjelp fra barnevernet. Dessuten er det flere innbyggere med ikke-vestlig bakgrunn og en større andel av befolkningen som er mottakere av kommunale tjenester og ytelser. Summen av disse faktorene bidrar til store utfordringer knyttet til utenforskap. Så selv om Tønsberg i 2026 gjør et reallt byks på den såkalte kommuneindeksen og leverer bedre kvalitet på tjenestene enn før (se oppslag på Tønsberg kommunes nettside 06.05.2026), ligger Tønsberg sentrum langt nede sammenliknet med andre bydeler i ulike byer og tettsteder.

Tønsberg er definitivt opplevd som en attraktiv by å bo i, besøke og drive bedrift i (de tre B'er, ref. Tønsberglivet og Tønsberg kommune), men det bildet som tegner seg når det gjelder levekår utfordrer oss til å stille spørsmålet radikalt og tydelig: kirke for hvem?

I det følgende velger jeg å strukturere det jeg skal si med utgangspunkt i tre hovedfunksjoner Tønsberg domkirke sokn skal fylle – nemlig

- Soknekirke og kirke i sentrum
- Byens (prostiets) hovedkirke
- Biskopens kirke

1. SOKNEKIRKE OG KIRKEN I SENTRUM

Soknet er den grunnleggende enheten i Den norske kirke, og menighetsrådet har et ansvar for å vekke og nære det kristelige liv (Kirkeordningen § 12) og sørge for at Guds ord forkynnes, kirkelige handlinger forrettes og at kirkelig undervisning, kirkemusikk og diakoni er innarbeidet og blir utviklet i soknet. Dette er det primære oppdraget også for Tønsberg domkirke sokn. Domkirken ligger på et tusenårig kirkested, tett på torget og kanalen som byens levende kulturåre. Fortsatt er Domkirken en selvfølgelig del av byens identitet, men som nevnt under forrige punkt lever Domkirken også midt i spenningen mellom et blomstrende kulturliv og nyfattigdommens utenforskap.

Gudstjenestelivet

Helt i kjernen av menighetsarbeidet er gudstjenestelivet. Her er det mye å glede seg over. I gjennomsnitt 105 deltok i fjor på gudstjenestene på søn- og helligdager. Dette er noe lavere enn før pandemien satte inn, men de siste årene viser en gledelig økning. I 2025 var det samlede antallet gudstjenestedeltakere på 8600. Det er også en positiv og tydelig økning i antall nattverdgjester.

Tønsberg domkirke er attraktiv for de store anledningene og som dåpsmenighet. Gudstjenestene preges av et svært høyt kirkemusikalsk nivå og en godt innarbeidet liturgi. Menigheten har et solid korps av erfarne medliturger og kirkeverter, og gudstjenestene i høytidene samler godt med folk. Den største utfordringen er at det blir færre trofaste kirkegjengere, og det er krevende å rekruttere nye frivillige som medliturger og kirkeverter, særlig blant yngre mennesker.

Solvangkirken er møtestedet for barn og unge. Her øver Solsikken barnekor, aspirantkoret og jentekoret, og annenhver onsdag er Hverdagsmiddagen et sosialt møtepunkt for hele menigheten, med hovedfokus på å bygge vennskap og fellesskap på tvers av generasjonene. Denne onsdagen var det rekordoppslutning om middagen, og jeg lot meg imponere av alle de mulighetene som underetasjen i Solvangkirken rommer. Her ligger det godt an til å videreutvikle tilbudene for flere generasjoner. Hverdagsmiddagen vil også være en strategisk måte å kombinere fellesskapsbyggende

tiltak med å skape engasjement for frivillighet. Korenes deltakelse er en forutsetning for gudstjenesteforordningen slik den er i dag, med jevnlig gudstjenester tilpasset barn og unge.

I rapporten fra stab og menighetsråd antydes også at en kan se for seg å etablere et leksehjelp-tilbud for barneskolene i nærheten eller barnekinno én gang i måneden.

I tråd med ønsket om at Solvangkirken kan være et sted for fellesskap for hele familien, er det snakk om å starte med fortellerstund / andakt som en del av Familietorsdag, som er knyttet til korarbeidet.

Jeg ønsker dere lykke til med gjennomtenkningen av familiesøndagene og gudstjenestene for små og store, for å gjøre disse mer attraktive for barnefamilier.

Det hører med i bildet av menighetens liv at det en onsdag i måneden feires hverdagsmesse i Solvangkirken, etterfulgt av kveldsmat. Solvangkirken er også stedet for bredden av foreningslivet for voksne, mens Domkirken annenhver uke tilbyr Kristen meditasjon med tid for stillhet og ettertanke.

Kirkelig undervisning og læring

I Tønsberg domkirke sokn bor det bare 585 personer som er mellom 0 og 19 år og er medlemmer i Den norske kirke. Dette utgjør 34 % av aldersgruppen. Lavt medlemstall har gjort at undervisning av barn og unge i stigende grad skjer i samarbeid med andre menigheter. Det gir mening, og jeg synes det er fornuftig at dere sammen med nabomenighetene vurderer nøye hva det gir mening å samarbeide om når det gjelder aktiviteter og tilbud.

Barnehagedelen ved Solvangkirken ble utvidet i 2009 med et helt nytt bygg. Solvangkirkens barnehage fusjonerte med Semsløkka barnehage i 2012 og med Haugar barnehage i 2018. Disse drives nå samlet under navnet Tønsbergkirkenes barnehage AS og eies av Tønsberg kirkelige fellesråd. Gjennom menighetsbarnehagene har menigheten en god kontaktflate med mange barn, foreldre og familier i nærområdet. Kateket og kapellan besøker barnehagene regelmessig, og det holdes høytidsvandringar til jul, påske og pinse, og barnehagegudstjenester til jul og påske.

Besøket i barnehagen var et uomtvistelig høydepunkt i visitasen. Jeg har sjelden følt meg så velkommen og verdsatt som sammen med disse barna og de ansatte. De hadde forberedt fine spørsmål, de sang for oss, og vi sang sammen. Og dagen etter traff jeg igjen flere av dem på Hverdagsmiddagen – og faktisk også noen på sangkvelden med korene på torsdag.

Jeg er ikke i tvil om at det er et betydelig potensiale for å videreutvikle hverdagsmiddagstilbudet ved å gjøre det enda bedre kjent for familiene i området.

Skole/kirke-samarbeid

En av dagene fikk vi møte rektorer og en kommunal skoleleder til en drøfting av hvordan samarbeidet mellom skole og kirke kan styrkes. Mari Braut, som er rådgiver for kirkelig undervisning og læring på bispedømmekontoret, innledet til samtale om premissene for dette samarbeidet i en ny tid. Det er allerede god kontakt mellom kirken og skolen, og kateketen har utarbeidet et gjennomtenkt forslag til mulige møtepunkter mellom kirken og skolens ti ulike klassetrinn og de respektive læreplaner og kompetansemål. Nå gjenstår bare å lande en skriftliggjort plan for samarbeidet, for at det kan forankres godt. Rektorene var også veldig takknemlige for å høre om hverdagsmiddagstilbudet, som de vil formidle videre til elever og foreldre.

Mitt råd er at dere arbeider kreativt sammen om å utvikle samarbeidet, og jeg synes det høres ut som en god idé å samarbeide videre med Kattas figurteater om en juleforestilling/-konsert rettet mot skoler og barnehager, som et mulig alternativ til tradisjonelle julegudstjenester.

Vi hadde også en fin samtale om kirkens plass i skolens og lokalsamfunnets beredskap i forbindelse med kriser og ulykker. Vi var enige om at det kan være på sin plass med en gjennomgang av planene og sørge for skriftliggjøring av hvordan skole og kirke best kan spille på hverandres ressurser. Jeg er glad for å høre at skolelederne ønsker samarbeidsmøter med kirken en gang i semesteret.

Diakoni

Tønsberg domkirke menighet har en tydelig diakonal profil. Jeg velger å starte med å nevne kirkekaffen, som er et viktig diakonalt tiltak.

Videre har menigheten samarbeidsavtaler med flere frivillige organisasjoner og kommunen, er Grønn menighet og arbeider med sikte på å bli tilgjengelighetssertifisert. Det er et aktivt og engasjert diakoniutvalg som samarbeider med diakonen. Hver mandag i skoleåret er Emmaus en åpen møteplass for unge voksne mellom 20 og 35 år som har forskjellige utfordringer i livet. Det gjør inntrykk å høre at enkeltdeltakere i Emmaus sier at var det ikke for dette fellesskapet og samtaleopplegget «Meningen med meg», som nylig har vært gjennomført, er det usikkert hvordan det ville gått med vedkommende.

Bydiakonen deltar også en gang i uken på Møtstedet til Kirkens Bymisjon, og er tilgjengelig for samtale. De månedlige hverdagsmessene er akkurat nå satt på pause, men det er håp om at dette kan komme i gang igjen etter hvert.

Jeg foreslår at en gjennomgang av samarbeidsavtalen med Kirkens Bymisjon bør stå høyt på agendaen videre. Bymisjonen har gjennomgått en stor omorganisering på landsbasis og er veldig tydelig på å være en kirkelig forankret organisasjon. Dette ble understreket veldig tydelig i et møte jeg nylig hadde med ledelsen for den regionen som Vestfold hører inn under, og det er stor vilje til å lete etter gode samarbeidspunkter med lokalkirken.

Tønsberg domkirke er åpen to ganger i uken, onsdager i forbindelse med orgelmatinéen og etter gudstjenesten på søndag. I tillegg er det åpen kirke på torsdager i sommerperioden. Jeg tenker at når diakonen er tilbake i tjeneste bør en opptrapping av dette tilbudet ved rekruttering av flere frivillige stå høyt på prioriteringslista.

Prestene har hovedansvaret for andaktene på Midtløkken Bo- og Servicesenter og Hogsnes helsehus. Besøket på Midtløkken ga oss et innblikk i de to første trinnene i den såkalte Tønsbergtrappa, som starter med Inkluderende lokalsamfunn og Helsefremmende hverdagsliv og ender på tolvte trinn med bo- og institusjonstilbud med forsterkede plasser.

Det gjorde inntrykk å høre om den utstrakte bruken av frivillige ved Midtløkken. De har 60 veldig aktive frivillige som gjør en innsats som tilsvarer 6 heltidsstillinger, pluss 20 andre som er litt mindre aktive.

Kateketen har en periode arrangert babysang på Midtløkken, og da oppstår det trengsel av barnevogner i stedet for av rullatorer. De ansatte på Midtløkken fullroste samarbeidet med kateketen om dette tilbudet. Til å assistere seg har kateketen også med seg to ungdomsskoleelever på utplassering som hjelper til med servering.

Jeg velger å kort nevne også andre tiltak som diakonale møteplasser i menigheten, nemlig Vaffelakademiet, Tønsberg Ys Men, Tønsberg kirkeakademi og Normisjon, som alle har regelmessige samlinger i Solvangkirken.

Flere ganger i løpet av visitasen har vi snakket om betydningen av å se undervisning, diakoni og kirkemusikk i sammenheng. I flere av aktivitetene som primært dreier seg om undervisning eller

korarbeid, vil det diakonale perspektivet være en vesentlig faktor, ja, diakonien er en tverrgående dimensjon ved alt menighetsliv. Det er viktig å ha det i mente når strategier utformes og tiltak planlegges og gjennomføres.

Stab og samarbeid

En visitas gir en god anledning til å løfte blikket sammen og styrke vi-følelsen i staben. Jeg har stor forståelse for at summen av oppgaver kombinert med at flere har prosentstillinger gjør det krevende å få tid nok til å forankre en felles agenda i staben. Jeg ser av rapportene ved tidligere visitaser at dette er et kjent problem, og at det fort kan oppleves som at det ikke er tid og rom for felles drøftinger av utfordringene på alle felter av menighetens liv og virksomhet. Det tar tid å bygge tillit og fellesskap, og jeg vil oppfordre dere til i etterkant av visitasen å sette av godt med tid til å være sammen som stab og fortsette de gode samtalene vi har hatt denne uka. Jeg anbefaler at dere setter av en fast stabsdag hvert semester og at dere legger opp til å besøke hverandres aktiviteter en gang imellom.

«Verktøyet Kirka vår – samlet plan for arbeidet i soknet» gir et godt utgangspunkt for å arbeide strategisk. Målet er å komme bort fra følelsen av å skulle få til alt, og i tillegg måtte satse på noe som kommer ovenfra. Staben og rådet må sammen gjøre en jobb for å finne ut hva kirken er og skal være i Tønsberg framover. Hva har vi, og hva mangler vi? Hvor er sårbarhetene? Hva må vi prioritere, og hva må vi vente med, eventuelt avslutte? Så må en sammen bli enige om hva det er riktig å satse på.

Menighetsrådet

I henhold til kirkeordningen er det menighetsrådet som har det samlede ansvaret for virksomheten i den lokale kirke. Vi hadde et veldig meningsfullt og godt møte med menighetsrådet, der vi fikk en åpen samtale om hva som særlig ligger på det enkelte menighetsrådsmedlems hjerte for menigheten. Det kom flere sterke vitnesbyrd om hva fellesskapet i Domkirkemenigheten betyr for den enkelte.

Jeg oppfordrer dere til å fortsette denne samtalen og rydde plass til å tenke strategisk, helst på hvert møte. Sett av for eksempel en halvtime hver gang til å oppdatere hverandre og drøfte utfordringer og muligheter på de ulike felter av menighetens liv.

Det er også viktig å sette av tid til at rådet og staben kan få god anledning til slike drøftinger. Jeg vet at dere har fastsatt et møte mellom menighetsrådets arbeidsutvalg og staben i juni, og jeg tror dette kan være en god start på en slik prosess.

2. BYENS HOVEDKIRKE - KULTURKIRKEN

Jeg har allerede vært innom det kirkemusikalske arbeidet i menigheten, men velger bevisst å plassere dette også under punktet om Domkirken som byens hovedkirke. For kirkemusikken i Domkirken er et godt eksempel på at kirkens tre ulike roller smelter sammen og beriker hverandre.

Helt siden innvielsen i 1858 har Tønsberg domkirke hatt en bærende rolle i byens musikk- og kulturliv. Det er imponerende å oppleve kvaliteten på det arbeidet som gjøres, og se og høre om den utstrakte nettverksbyggingen ut til byens kulturliv og alle samarbeidsrelasjoner som de tre i musikkstaben står i. Med om lag 12 000 publikummere i løpet av et konsertår, er Domkirken en vesentlig bidragsyter til Tønsbergs kulturliv.

Det er verdt å understreke at Domkirkens to store flaggskip, orgelmatinéserien og Domkirkefestivalen, begge vokste ut av orgelrestaureringen som var ferdig i 2008. Dette viser at en instrumentsak både direkte og indirekte kan bli til en gave tilbake til byens innbyggere.

Den pågående flygelsaken er også tett knyttet opp til matinéserien, hvor det nye instrumentet vil få sin naturlige plass. I løpet av visitasen fikk vi høre at nå er nye 200 000 gitt av Sparebankstiftelsen Nøtterøy-Tønsberg, og på Singalong-konserten med domkoret på onsdag kveld ble ikke mindre enn 50 000 kroner overrakt fra Domkoret til domkantor Espen Melbø, som del av overskuddet fra korets konsertvirksomhet. Det betyr så vidt jeg har fått med meg at saldoen nå er på 2 200 000 kroner. Det ligger an til at nytt flygel vil være på plass i løpet av høsten.

Sangkvelden med Solsikken, Aspirantkoret og Jentekoret var et nytt høydepunkt i visitasuka. De unge tok veldig raust imot meg og mitt følge, og jeg fikk mange vanskelige spørsmål å besvare, pluss at de lurte meg utpå til å synge et par sanger og attpåtil ta noen dansetrinn. Det er flott å oppleve det flotte samspillet mellom dirigent og korister, enten de er 4-5 år gamle eller 45. Heldigvis er det også noen foreldre som trer til som gode, frivillige støttespillere under øvelsene. Og hva hadde vel Domkirken vært uten sangen?!

Som kulturkirke trekker Domkirken til seg mennesker fra hele byen og området rundt, og det er illustrerende at flere av medlemmene i menighetsrådet ikke geografisk hører til Domkirken sokn, men har fått overført sitt medlemskap, slik kirkeordningen gir rom for.

Tønsberg kommune

Et møte med kommunens ledelse er et av de faste punktene ved en visitas. Ordfører, varaordfører, kommunedirektør og hele ledergruppen av kommunalsjefer møtte oss i Domkirken, der vi fikk en forsmak på onsdagens orgelmatiné og fikk en innføring i arbeidet som akkurat nå pågår for å videreutvikle parkområdet rundt Domkirken.

Vi fikk en svært god samtale om nåværende og mulige områder for videreutvikling av samarbeidet mellom kommune og kirke. Kommunen har vært gjennom en tøff omstilling, men har lyktes imponerende godt med å bringe budsjettet i balanse. Kirkelig fellesråd er forberedt på krevende år med harde prioriteringer, men vi møtte en lyttende kommuneledelse som tar kirkens behov og utfordringer på stort alvor. Vi var bl.a. innom temaene beredskap, økonomiske ulikheter, utenforskap og betydningen av gode møteplasser for å bedre folkehelsen. Jeg opplever at kirkens innsats på disse feltene blir anerkjent og høyt verdsatt av kommuneledelsen.

Tønsbergs blad

Samtalen med redaktørene i Tønsbergs Blad ga oss nyttig kunnskap om dagens medievirkelighet og hvordan kirken må tenke i sin kommunikasjonsstrategi for å nå gjennom til leserne. Avisen er svært interessert i å lete fram de gode historiene, og tilbyr seg at vi kan bruke dem som en ressurs. I en tid der kommunikasjon og nyhetsformidling lett styres av sosiale medier og algoritmer, er en sterk lokalpresse en helt avgjørende kraft i arbeidet for å holde demokratiet levende og sterkt.

Ung Arena +

er en tjeneste der Tønsberg kommune og Sykehuset i Vestfold jobber sammen for å bedre ungdommers psykiske helse. Tilbudet er gratis og åpent for ungdom i alderen 13-25 år som sliter med psykososiale utfordringer. Målsettingen er å bygge bro mellom siloer for å kunne gi rask og riktig hjelp, og at det skal være *én dør inn*. I tilknytning til tilbudet er også en ungdomsdrevet kafé for alle, ikke bare de som strever. Vi fikk en fin presentasjon av dette arbeidet, der for øvrig også diakonen Ole Hafell inngår i teamet av medarbeidere. Han leder som kjent Ung Sorg og har Tønsberg kirkelige fellesråd som sin arbeidsgiver.

Ung Arena + inviterer kirken helhjertet til samarbeid, og jeg anbefaler at dere videreutvikler kontakten med dette flotte tilbudet.

Kirken som samfunnsaktør

Tønsberg sentrum er handelssentrum for en region på over 100 000 mennesker, og festivaler og andre kulturarrangementer trekker titusener til byen. Byutviklingsselskapet Tønsberglivet rapporterer om 35 000 daglige besøkende i sommerukene i Tønsberg. Slottsfjellfestivalen hadde 18 000 publikummere i 2024, og Foynhagen trekker rundt 40 000 til sine konserter gjennom sommersesongen.

Et av mange høydepunkt under visitasen var symposiet om byutvikling og kirkens plass som samfunnsaktør og samarbeidspartner med kulturlivet. Daglig leder for Tønsberglivet, Cecilie Bækken Sørumshagen og nærings sjef Charlotte Svensen fra Tønsberg kommune deltok sammen med representanter fra Tønsberg og Færder næringsforening, Foynhagen og prosjektet Kaldnes vest. Vi reflekterte sammen om hva som er gode byrom, hvordan sentrum kan leve, og samspillet mellom offentlige, private, frivillige og kirkelige krefter kan fungere best mulig. Møtet ga en god hjelp til å forstå hvordan sentrum faktisk fungerer i hverdagen, og hvordan kirkens rolle som møteplass, kulturbærer og sosial aktør kan utvikles videre.

Samarbeidet gjennom året om konkrete arrangementer og felles satsinger som skaper aktivitet og tilhørighet i byen, er det viktig å videreføre. Dette kan være samarbeid om Lucia-feiring, påskerebus lørdag før palmesøndag, og at jentekoret synger i Stoltenbergparken før jul.

Dette samarbeidet synliggjør hvordan kirken finner nye samarbeidspartnere og måter å være kirke på. På arrangementet lørdag før påske var over 500 små og store innom kirken, mens dagen etter hvor domprosten hadde planlagt en barnegudstjeneste kom det ingen barn. Han måtte "stunte" preken for det ble litt for komisk å være utkledd som esel for 60-80 åringer.

3. BISKOPENS OG HELE BISPEDØMMETS KIRKE

Siden 1948 har Tønsberg domkirke vært biskopens kirke. Den nyutnevnte biskopen vigsles her, og det er en forventning om at domkirkene skal være et kirkemusikalsk kraftsentrum, men ut over dette er det ikke i særlig grad skriftliggjort hva det betyr at biskopen har sin bispestol her. Biskopen leder gudstjenestene på juledag og påskedag og ved noen andre anledninger i løpet av året. I fjor la vi stiftsdagen, det vil si en samling for alle kirkelig tilsatte i Tønsberg bispedømme, hit til Tønsberg. Det ble en meget vellykket dag, med et program som bidro til å sette farge på byen.

Ellers er Domkirken et naturlig sted for vigslinger av kirkelige medarbeidere, og ved særlige anledninger er det forventet at Domkirken brukes. Beredskapen ved store hendelser og katastrofer må også være på plass.

Dessverre er det ikke veldig rause budsjetter fra nasjonalt hold til å dekke kostnader til biskopens bruk av Domkirken. Men i alle fall har Tønsberg bispedømme fra i år justert noe opp det beløpet som kommer i form av den såkalte «Domkirkemillionen». Fra i år overføres det kr 150 000 over bispedømmets budsjett til Domkirken.

Jeg ser det som viktig at det gjøres et offensivt arbeid for å styrke og tydeliggjøre bevisstheten om Domkirkens plass i bispedømmet.

I fjor måtte bispedømmet dessverre skjære ned på bemanningen på kontoret, som et ledd i en nasjonal innsparingsprosess, og resultatet av den er at vi dessverre ikke kunne videreføre stillingen som kulturrådgiver, etter at Tore Dvergastein gikk av med pensjon. Jeg beklager at dette dessverre var et helt nødvendig kutt.

Pilegrimskirken

Pilegrimsarbeidet gir Tønsberg domkirke menighet en unik mulighet til å knytte sammen historie, tro, fellesskap og livstolkning. I en tid der mange søker stillhet, retning og mening, kan kirken åpne rom for vandring – både ytre og indre. Pilegrimstradisjonen bygger broer mellom mennesker i ulike livsfaser og med ulik troserfaring, og den gjør kirken synlig som et sted for ettertanke, gjestfrihet og håp. Med Tønsbergs sterke historiske og kirkelige røtter ligger forholdene særlig godt til rette for å utvikle et levende pilegrimsarbeid som kan styrke både menighetsliv, lokalt samarbeid og kontakten med nye mennesker.

Til slutt vil jeg oppsummere mine utfordringer i noen punkter.

UTFORDRINGER

1. Jeg gleder meg over at det er en positiv utvikling i oppslutningen om gudstjenestelivet, men vil utfordre hver enkelt av dere til å invitere andre med på kirkevei. Mange ville være takknemlige for å ha noen å slå følge med.
2. Sats videre på hverdagsmiddagstilbudet, og arbeid med hvordan det kan bygges bro mellom hverdag og helg.
3. Lykke til med nytenkningen rundt familiesøndagene og gudstjenestene for små og store, med sikte på å gjøre disse mer attraktive for barnefamilier.
4. Jeg heier på et utvidet samarbeid med nabomenighetene om undervisningstiltak.
5. Ta initiativ til en gjennomgang av samarbeidsavtalen med Kirkens Bymisjon.
6. Se på mulighetene for å utvide tilbudet om åpen kirke, og se det gjerne i sammenheng med en styrking av pilegrimsarbeidet. Her er det potensiale for en vellykket rekruttering av frivillige medarbeidere.
7. Sett av god tid i staben til å styrke vi-følelsen og se de ulike delene av menighetens liv og virksomhet under ett. Se gudstjenesteliv, undervisning, diakoni og kirkemusikk i sammenheng.
8. Menighetsrådet bør prioritere tid til strategisk refleksjon, aller helst på hvert møte. Sørg for god anledning til at rådet og staben også kan møtes til felles strategiarbeid.

Takk til alle som har medvirket administrativt og praktisk, kunstnerisk og musikalsk, og på andre måter. I forberedelsene og underveis i visitasen har jeg hatt god hjelp av medarbeiderne på bispedømmekontoret, og ikke minst domprost Sveinung Hansen, kirkeverge Ruth Elisabeth Lien Myrvang og kirkefagsjef Michael Onsrud. En særlig takk til disse tre.

Tønsberg bispestol, 10. mai 2026

Jan Otto Myrseth